

LUND'S UNIVERSITET
FOLKMINNESARKIV

1453

1453

1453

1453

1453

1453

1453

1453

1453

1453

1453

1453

1453

1453

1453

1453

1453

1453

1453

1453

1453

1453

1453

1453

1453

1453

1453

1453

1453

1453

1453

1453

1453

1453

1453

1453

1453

1453

1453

1453

1453

1453

1453

1453

1453

1453

1453

(585 + 1453)

Krigsra fäldtarken, var minnet upptagna
af Gustaf Adolfs ycklarna, född 1872 i ~~W~~ Flisby, Östergötland

LUND'S UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

Och hört om dem af författnar, epomias, ordetshistorias och bokar
och härigena finns dock om Faldbrobyggarten, om det röckunne, de
börjat Skringsi obörjat, den ej varande uppgifter.

En herr Richard ycklarna, född 1843, i Smeds Öde
(söder om W Östergötland, numret ej äventryggar)

berättar nu tid underkriget, han berättad mig
denna gästfrihetsvisa. Den Yllemans märkego
i Ödeshögs socken, var man längst utat mögen,
och den en sena på 1860, nyligen 1870 talet, siger
man på mögen hem, med ett sibblan, sju gärdens
falk, också trotsigt, att han kunde se mänskern
med i sibblan, Yllemans fru sade då, men vi
sökte med hundan, Förväntad äfter prediken,
förflyckte hunden, att sigen hände åt med
hunden, dess gärdens falk, och hund, att de sett
en person eftersökt hunden, den hund syns ut på en
glödus run svettig, det visar alla, och denna
hundhund, mådde stort uppeende, den hund före full,
renning, i bygden,

Om Maal 12, gick falknagen, att han var
avslagen, och jor dröglans brudhund hund, hatt
en sin ställar, de hundar, var brållat, hundens
under dagens lapp, Endast en silversmygg, tagen
ur hundas egna brödrar, hundet körde hunden, och
en sådan blef och hund hundens lapp, att han
berättade något, Den hundet var Yllemans dock,
brållade hundens systera, stod han. H. berättade sig,

Han gif hundhunden, ruffes fettet i godta, se
hund berättade sig i, och denna skall hunden,
att Maal 12 egna släktningar, men med i
förrädrixt mot hunden, att någons stulet var
hundens silversmygg, Att sörjat hunden med där,

Om Maal 12, berättade något min förg
Görat innan det stora brevet brät ut, se
var Maal 12, faradskael i en Brantdilles,
det enda som tror, hund löyste sig om i hundhunden,

Han gaf Kungen en lapp af sitt hår som
minne, men Karl brukte det i dverstolen.

På Fred 17, var i Turhol, vi
söökade hem hem sine stäflor, att sätta på
näckbordet, och ågorer brannen
ställ minn sigen är, eller var! På Karl 18, kom
till Roms värdes Päfvers fram sin taffel, att
bygga, Karl drog minnen, att skulle till
att hugga af stekan på Päfvers, den cleme
hurhet drog taffler tillbaka,

Karl 11, syn, särdelell allmogen, ungefärliges
som den beskrivnes i litteraturer,

Ett ganskaunna det mina förfatbar, i Västby, här
hört att Karl 11, för att gynnadt, ha' seku fra
exemene mous stäfning, förhöoldt sig till
gödforhåndlance, och gavt undring i bygderna

om Preussen,

Bygdtöningarna i Östergötland, se Gager Diger,
Preussen var unga, och att vora, fick de
se en rikedom, fängslede de huvud, och se,
Bachal, God mat, och att äppel,

Wittbrosen,

Witt eller Glundturken, att hava, som
primorun söökade den, hucke näckborun red
av huvud, och grupper, men hunkle den, han
hav förfat, hanma äfver ett gissande
matten, så förlorade hon sparet

Att allmoge, hucke dock ej den tuff föreställninga
som dock, enligt mina, var mäktig, han min

Waldemar Westholm, en vägarhems skräddare,
som lefde i Drottens angesunda ochar, i farre
ärhundradet senare del förlorade att

Waldemar huckde i Skankusshagen, och
var slukt med Turken i Skanskustrapet,
som var skapt, som ni!

Flera sägner berättas, om hingevangs han,
och nemminnen han Wittbrosen.

En sidsus rägen, en drögn,¹ som mig ligen
såg i Rådhuset i Björkvik, Årsta Bygd, Östergötland.
En finanss brevskrivare, blef givits huvudles
frisur hos Mälterhus, men åt skäckshabat
höch nederdown, sene dor hund, och gav pris,
En flicka, som het Anna², hjälpte den
dock att regnna, men mittunder efter, dock
höchades de hämmor åtmer egena mästers,
In mittunder fortvärnde dei främningar att
hukta denna spis, och de undann, utan annan
blef isten åt honre förgäde mittunder,
Övermäning, med mittunder, uppin mig, utmäng,
samtliga Turister i Tjärniska falk,
och sammanfländelt Karl 10 och Karl 12, Sveriges

Oclins rykt, De Sager Geiger i Brudgumslar,
Kungs Falal,³ Enligt min tanke framställd
sai man allmägens kungs Falal, i förstdelen, detta
Ettar åt Stark, Mycket förtärlig,⁴ Kungs
Rättvis,⁵ utan Straff, I hems gō i spetsen,
eller reda, i spetsen för haren,⁶ Åt andens hra,
Tingsgängley för alla,⁷ Åt mer utmäcka star spak
med märsildar tillfaller,

Dalkarlars,⁸ Om Dalkarlarna gick rägen,
De mde che åt hungen,⁹ Åt adlen, och åt mer andre
Mitt åt mer brevskräck clunus rägen,
En Dalkarl, mer han hungen i vänt åren
och obrottningar, som nalle präster var ha
migade buelor heml ovan sig, Sattt sig på
hans knäskor och mäntes som han lagt på
en stal i rummet, Däi dalkarlars takat slut
med hungen, så han till obrottningar,
Plat che landets mäder, lyfta på clima
skindar, sai jag för sinne hunska åt mänta

Dens man, på frisur, her länge den
Torsvaktens gulle stå, som dalkarlars sät pro
arlets buntgut, god,¹⁰ Fornhus, europeus i salong

- 1) En revun räning, ob hela brång.
Här snart ett skils ut.
- 2) Tystas på lägar, stilren i skogen,
men i grön färg är förskräcklig träd.
- 3) Brastus i hum, förtjena sig fice med mera
- 4) Diktet rönt, latt buntet.
- 5) Litt hämmet, latt färjs.
Ob flera hundr, var oft rester ut af dom,

Igårnum, Telnum, af igårnum = hafsvan
antaes af allmugen. Dens töröts sig hanum,
vars en hing yttream, si hing att han
brunkl handa us äfver fastiget för att mil
ich fack dñ g' orraas. Island vars han
efter fastiget, ob oft hundrads dñ tannan
het hanum, att lika meel, si han eche vore
ungefärt fastiget. Undstidnum hant clun
hundrader, i vi barnslau, vars han sp i igårnum
hurands dock han in det, att den förmiddag, 1840, ta
ob shipshundrader, ha fastas åtta splint ut i
Igårnumhundrader i Ytreh, De Laga Gågen, i Bradley.

Hundrads mil 60 är,
Omr visan hedenom, hade allmugen fått
fis sic, att de inkommt mittian, i viselungen,
eller ob direkt han hungen, lugat, ett ob
fastiger svalle skutus mil 60 är åtter,

Hungen hund dñ, altdel liffrut orgo
Ob förslagsstallhund, iclunda struff, såns
ob landsförmisas, eller stai i halzjens.

De Laga Gågen, ob en dylik hunden berättas
fran Smeatlinge gerd, O Emily förvridig &
Mitt ob heritlück, ob dylik hunden förbjudet i
Ytter 15 mil, ob skutsum. En hederre som
var 60 år, fästlay Ytter 15, att alla fastiger skut
skutus mil 60, är åtter, Ett utmärkt förslag
en hungen, ob alla hund skutus dñ, ob
vars ni är 60 år, da ni är fast.

Allmäges galna författningar om
Fornminnen är hända, sles författas brevstills
af min stor, mina att finnas allmäges författas
i form av handskrifter förra halv, min tills med de
görta Egyptens, i Egyptens minishåll, för 10-50
tusen år sen, därför att en bild af
nugt egen eller annan, stod i gemenskap, nu
att årgång, och detta berörde af ämnen på bild

Ett fornminnes hästur, var myndet
beröymad ifrån att hems man var förr
och därför att han var förr
och därför att han hade spack, grotta hustrum
till fornminneschefen, = stormästaren, och han
varum att han skulle läsa hems man
frans medlarskäpet. Stormästaren var
myndt minst, och minst hems praktikas
af arclaus medlarsman, borinblad hems man
och nu till hems, hustrum, att sätta en
knapphål mitt i ryggen på minstens frants
Hustrum förföld av rävarting, utan varle sij;
och därför han hem var minstens clätt,
och datt just därför, han sätte mulen i
ryggen på minstens praktik.

Wældshild, Ylos er stortid, af fortfat
var reellshild, hems af vintervenissham,
hus därför att därför är på 18-10-talit, i Västby,
och sannolikt händet i Österåres landskap, Övreland,
Men därför var därför var ytterst intressant, Övreland
förfat i min handbok, till Mästerskolan, reellshild,
(Ylos landsby, därför hems hems därför var
inte därför reellshild sijet sijem, i ^{med} därför andra
Västbyraförst var hems förfat i sijet, och
Övreland därför hems, därför hems. Därför var
men delvalat därför andras misthörligt Galor grotta
yands stort, Ett därför intressant, öfras att därför varer,
af artmässer, hems därför förfat 18-10, uppförda av sijet
reellshild, sijeländ därför varer sijem, hems för delvalat,